

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

18. juli 2013*

»Appel — tv-spredningsvirksomhed — direktiv 89/522/EØF — artikel 3a — foranstaltninger truffet af Det Forenede Kongerige vedrørende begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse i denne medlemsstat — Europamesterskaberne i fodbold — afgørelse, hvori foranstaltningerne erklæres forenelige med EU-retten — begrundelse — artikel 49 EF og 86 EF — ejendomsret«

I sag C-201/11 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 27. april 2011,

Union des associations européennes de football (UEFA) ved D. Anderson, QC, og barrister D. Piccinin, for solicitors B. Keane og T. McQuail,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved E. Montaguti og N. Yerrell samt ved A. Dawes, som befuldmægtigede, bistået af barrister M. Gray, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt i første instans,

Kongeriget Belgien,

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved L. Seeboruth og J. Beeko, som befuldmægtigede, bistået af barrister T. de la Mare,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af dommerne R. Silva de la Puerta, som fungerende formand for Tredje Afdeling, K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský (refererende dommer) og D. Šváby,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: ekspeditionssekretær M. Ferreira,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 13. september 2012,

* Processprog: engelsk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 12. december 2012,
afsagt følgende

Dom

- 1 Med sit appelskrift har Union des associations européennes de football (UEFA) nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 17. februar 2011, UEFA mod Kommissionen (sag T-55/08, herefter »den appellerede dom«), hvorved Retten frifandt Kommissionen for en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2007/730/EF af 16. oktober 2007 om foreneligheden med fællesskabsretten af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EUT L 295, s. 12, herefter »den anfægtede afgørelse«).

Retsforskrifter

- 2 Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed (EFT L 298, s. 23), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/36/EF af 30. juni 1997 (EFT L 202, s. 60, herefter »direktiv 89/552«), indeholdt en artikel 3a, indsat ved sidstnævnte direktiv, som bestemte:

»1. Enhver medlemsstat kan træffe foranstaltninger i overensstemmelse med fællesskabsretten for at sikre, at et tv-spredningsforetagende under dens jurisdiktion ikke udnytter sin eneret til at udsende begivenheder, der af den pågældende medlemsstat anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i den pågældende medlemsstat forhindres i at kunne følge sådanne begivenheder via direkte eller tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn. Træffer en medlemsstat sådanne foranstaltninger, udarbejder den en liste over begivenheder – nationale eller ikke-nationale – som den anser for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse. Dette skal ske på en klar og gennemskelig måde og i tilstrækkelig god tid til at sikre efterlevelse i praksis. Den pågældende medlemsstat beslutter i den forbindelse ligeledes, om disse begivenheder helt eller delvis skal kunne transmitteres direkte eller – hvor det i offentlighedens interesse af objektive grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt – helt eller delvis skal kunne transmitteres tidsforskudt.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om alle foranstaltninger, som træffes i medfør af stk. 1. Kommissionen kontrollerer inden for en periode på tre måneder fra underretningen, at sådanne foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten, og meddeler dem til de øvrige medlemsstater. Den anmoder om en udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i medfør af artikel 23a. Den offentliggør straks de trufne foranstaltninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og offentliggør mindst en gang om året den konsoliderede liste over de foranstaltninger, der er truffet af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer, at tv-spredningsforetagender under deres jurisdiktion ikke udnytter en eneret, som disse foretagender har erhvervet efter datoen for offentliggørelsen af dette direktiv, på en sådan måde, at en betydelig del af befolkningen i en anden medlemsstat forhindres i at kunne følge begivenheder, der af den anden medlemsstat er erklæret for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse i henhold til stk. 1 og 2, via hel eller delvis direkte transmission eller – hvor det i offentlighedens interesse af objektive grunde er nødvendigt eller hensigtsmæssigt – hel eller delvis tidsforskudt transmission på gratis fjernsyn således som fastlagt af denne anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1.«

3 18.-22. betragtning til direktiv 97/36 var affattet således:

- »(18) [D]et er af afgørende betydning, at medlemsstaterne er i stand til at træffe foranstaltninger til at beskytte retten til information og sikre borgerne bred adgang til tv-dækning af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse – nationale eller ikke-nationale – såsom De Olympiske Lege og Europa- og Verdensmesterskaberne i fodbold; med henblik herpå har medlemsstaterne ret til i overensstemmelse med fællesskabsretten at fastsætte nærmere bestemmelser for, hvorledes tv-spretningsforetagender under deres jurisdiktion kan udøve deres eneret til at dække sådanne begivenheder.
- (19) [D]et er nødvendigt at fastsætte fællesskabsbestemmelser for at undgå eventuel juridisk usikkerhed og fordrejning af markedsvilkårene og for at forlige fri bevægelighed for tv-tjenester med behovet for at forhindre eventuel omgåelse af nationale foranstaltninger, der er truffet for at beskytte legitime almene interesser.
- (20) [D]er bør i dette direktiv fastlægges bestemmelser for, hvorledes tv-spretningsforetagender kan udøve deres eventuelle eneret til begivenheder, der anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse i en anden medlemsstat end den, hvis jurisdiktion tv-spretningsforetagendet hører under [...]
- (21) [B]egivenheder af »væsentlig samfundsmæssig interesse« som defineret i dette direktiv bør opfylde visse kriterier, idet de skal være begivenheder i særklasse, som er af interesse for offentligheden i Den Europæiske Union eller i en bestemt medlemsstat eller i en vigtig del af en bestemt medlemsstat, og tilrettelægges forud af en organisator, der juridisk har ret til at sælge de rettigheder, der er knyttet til begivenheden.
- (22) [V]ed »gratis fjernsyn« forstås i dette direktiv en tv-udsendelse på en offentlig eller kommerciel kanal af programmer, der er tilgængelige for offentligheden uden betaling ud over de former for finansiering af tv, der er almindeligt anvendt i hver medlemsstat (såsom licensafgift og/eller abonnementsafgift til et kabelselskab).«

Tvistens baggrund

4 Retten fremstillede tvistens baggrund således i præmis 5-15 i den appellerede dom:

- »5 [UEFA] er europæisk fodbolds styrende organ. UEFA's hovedformål er at sikre udviklingen af europæisk fodbold, og sammenslutningen organiserer en række internationale fodboldturneringer, herunder Europamesterskabsslutrunden i fodbold (herefter »EM-slutrunden«), hvori 16 landshold hvert fjerde år spiller mod hinanden i 31 kampe i alt. Det er indtægterne fra salget af de kommercielle rettigheder, der knytter sig til disse turneringer, der gør det muligt for UEFA at fremme udviklingen af europæisk fodbold. I den forbindelse har UEFA anført, at 64% af indtægterne fra salget af de kommercielle rettigheder vedrørende EM-slutrunden kommer fra salget af rettighederne til tv-transmission af kampene.
- 6 Ved afgørelse af 25. juni 1998 udarbejdede ministeren for kultur, medier og sport i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (herefter »ministeren«) i henhold til afsnit IV i Broadcasting Act 1996 (lov af 1996 om radio- og tv-spredning) en liste over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse i Det Forenede Kongerige, som omfattede EM-slutrunden.
- 7 Forud for udarbejdelsen af listen iværksatte ministeren i juli 1997 en høring af 42 forskellige organer om, hvilke kriterier der skulle danne grundlag for vurderingen af, hvor stor samfundsmæssig interesse forskellige begivenheder har i Det Forenede Kongerige. Høringsproceduren førte til vedtagelse af en liste over kriterier, der er opstillet i et dokument fra

ministeriet for kultur, medier og sport dateret november 1997, og som ministeren skal anvende ved udarbejdelsen af listen over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse i Det Forenede Kongerige. Ifølge dokumentet kan begivenheder optages på listen, hvis de navnlig er af særlig almen interesse på nationalt plan og ikke kun blandt personer, som normalt følger den pågældende sportsgren. Ifølge samme dokument skal nationale eller internationale sportsbegivenheder for at kunne karakteriseres således være af særlig betydning eller have deltagelse af landsholdet eller sportsudøvere fra Det Forenede Kongerige. Af de begivenheder, som opfylder disse kriterier, har dem, der samler flest seere, eller som traditionelt transmitteres direkte på gratis fjernsyn, størst mulighed for at blive optaget på listen. Endvidere skal ministeren ved sin vurdering ligeledes tage hensyn til andre faktorer, der vedrører konsekvenserne for den pågældende sportsgren, såsom muligheden for at tilbyde direkte transmission af begivenheden i hele dens udstrækning, indvirkningen på indtægterne inden for den pågældende sportsgren, følgerne for radio- og tv-spredningsmarkedet og spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger sådanne omstændigheder, at der er sikret adgang til begivenheden gennem forskudt tv- eller radiotransmission.

- 8 Derefter iværksatte ministeren i henhold til section 97 i Broadcasting Act 1996 en høring om, hvilke specifikke begivenheder der skulle opføres på listen. Inden for rammerne af denne høring rådførte ministeren sig med en række berørte organer og foretagender samt med indehavere af tv-transmissionsrettigheder, såsom UEFA. Endvidere afgav et af ministeren nedsat rådgivende udvalg, »Advisory Group on listed events« (rådgivende udvalg vedrørende de begivenheder, der skal opføres på listen), udtalelse om, hvilke begivenheder der burde optages, og foreslog for EM-slutrundens vedkommende, at finalen, semifinalerne og de kampe, hvori Det Forenede Kongeriges landshold deltager, skulle opføres.
- 9 Tv-spredningsforetagender inddeles i henhold til section 98 i Broadcasting Act 1996, som ændret ved Television Broadcasting Regulations 2000 (bekendtgørelser af 2000 om tv-spredning), i to kategorier. Den første kategori omfatter foretagender, der yder en gratis tjeneste, som kan modtages af mindst 95% af Det Forenede Kongeriges befolkning. Den anden kategori omfatter foretagender, der ikke opfylder disse betingelser.
- 10 Endvidere kan leverandører af tv-programmer, der tilhører en af de nævnte kategorier, ifølge section 101 i Broadcasting Act 1996, som ændret ved Television Broadcasting Regulations 2000, kun transmittere hele eller en del af en på listen opført begivenhed direkte, hvis en leverandør, der tilhører den anden kategori, har erhvervet ret til at transmittere hele eller den nævnte del af begivenheden direkte i den samme eller i det væsentlige den samme region. Hvis denne betingelse ikke er opfyldt, skal det foretagende, som ønsker at transmittere hele eller en del af begivenheden direkte, indhente forhåndstilladelse fra Office of Communications (tilsynsmyndigheden for radiospredning og telekommunikation).
- 11 I henhold til section 3 i Code on Sports and Other Listed and Designated Events (lov om sports- og andre på liste opførte og udpegede begivenheder) i den i 2000 gældende affattelse inddeles de begivenheder, som er opført på listen over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, i to grupper. Gruppe A omfatter begivenheder, som ikke kan dækkes direkte og eksklusivt, medmindre visse kriterier er opfyldt. Gruppe B omfatter begivenheder, som kun kan transmitteres direkte og eksklusivt, hvis der er truffet foranstaltninger til at sikre forskudt transmission.
- 12 Ifølge section 13 i Code on Sports and Other Listed and Designated Events kan Office of Communications meddele tilladelse for på listen opførte begivenheder, der er omfattet af gruppe A, som EM-slutrunden tilhører, når de dertil knyttede transmissionsrettigheder åbent er blevet tilbudt samtlige tv-spredningsforetagender på retfærdige og rimelige vilkår, uden at et foretagende tilhørende den anden kategori har udtrykt interesse for at købe dem.

- 13 Ved skrivelse af 25. september 1998 fremsendte Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 3a, stk. 2, i direktiv 89/552 den af ministeren udarbejdede liste til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Efter en udveksling af skrivelser mellem Det Forenede Kongerige og Kommissionen og en ny underretning om foranstaltninger af 5. maj 2000 meddelte generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat (GD) for Uddannelse og Kultur ved skrivelse af 28. juli 2000 Det Forenede Kongerige, at Kommissionen ikke havde nogen indvendinger imod denne medlemsstats foranstaltninger, som derfor inden for kort tid ville blive offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- 14 Ved dom af 15. december 2005, Infront WM mod Kommissionen (sag T-33/01, Sml. II, s. 5897), annullerede Retten den beslutning, som var indeholdt i skrivelser af 28. juli 2000, med den begrundelse, at den udgjorde en afgørelse i henhold til artikel 249 EF, som kommissionskollegiet selv skulle have truffet [...].
- 15 Som følge af [den nævnte dom], vedtog Kommissionen [den anfægtede] afgørelse.«

Den anfægtede afgørelse

- 5 I den anfægtede afgørelses artikel 1 er anført:
- »De foranstaltninger i medfør af artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552/EØF, som Det Forenede Kongerige meddelte Kommissionen den 5. maj 2000, og som blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 328 af 18. november 2000, er forenelige med fællesskabsretten.«
- 6 I henhold til denne afgørelses artikel 3 finder den »anvendelse fra den 18. november 2000«.
- 7 3.-6., 18.-21. samt 24. og 25. betragtning til den anfægtede afgørelse er affattet således:
- »(3) Kommissionen tog i sin undersøgelse hensyn til de foreliggende oplysninger om Det Forenede Kongeriges medielandskab.
- (4) Listen over de samfundsmæssigt væsentlige begivenheder, som omfattes af Det Forenede Kongeriges foranstaltninger, var udfærdiget på en klar og tydelig måde, og en vidtrækkende høringsproces var igangsat i Det Forenede Kongerige.
- (5) Kommissionen fandt det godtgjort, at de begivenheder, som var omfattet af Det Forenede Kongeriges foranstaltninger, opfyldte mindst to af nedenstående kriterier, som anses for at være pålidelige indikatorer for en begivenheds samfundsmæssige interesse: i) Begivenheden er af særlig almen interesse for medlemsstatens befolkning og ikke blot af betydning for dem, der sædvanligvis følger med i den pågældende sport eller aktivitet. ii) Begivenheden har en generelt anerkendt og klar kulturel betydning for medlemsstatens befolkning, især som katalysator for kulturel identitet. iii) Begivenheden omfatter landsholdets deltagelse i forbindelse med en kamp eller turnering af international betydning. iv) Begivenheden har traditionelt været udsendt på gratis fjernsyn og har tiltrukket et stort antal seere.
- (6) Flere af de begivenheder, der udpeges i Det Forenede Kongeriges foranstaltninger, herunder de olympiske sommer- og vinterlege, finalekampen i VM i fodbold samt finalekampen i EM i fodbold, falder ind under den kategori af begivenheder, som traditionelt anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse, som direkte omtalt i [18.] betragtning i direktiv 97/36/EF. Disse begivenheder er i deres helhed af særlig almen interesse i Det Forenede Kongerige, idet de er særdeles populære i den brede befolkning (uanset deltagernes nationalitet) og ikke kun blandt de seere, der sædvanligvis følger med i sport.

[...]

- (18) Begivenhederne på listen, herunder dem, der skal anses for at være en helhed og ikke en række enkeltstående begivenheder, har traditionelt været sendt på gratis fjernsyn og har tiltrukket høje seertal. I de, usædvanlige, situationer, hvor dette ikke har været tilfældet (de kampe i cricket-VM, der er opført på listen), er optagelsen på listen begrænset (da den omfatter finalen, semifinalerne og kampe med deltagelse af nationale hold) og forudsætter kun passende sekundær transmission og opfylder under alle omstændigheder to af de kriterier, der anses for at være pålidelige indikatorer for en begivenheds samfundsmæssige interesse ([13.] betragtning).
- (19) Det Forenede Kongeriges foranstaltninger skønnes at være proportionelle, og set ud fra nødvendigheden af hensynet til væsentlige samfundsrettigheder berettiger de således til at fravige de grundlæggende rettigheder under EF-traktaten til at levere tjenesteydelser, en fravigelse, som skal sikre offentligheden bred adgang til udsendelser af begivenheder af stor samfundsmæssig betydning.
- (20) Det Forenede Kongeriges foranstaltninger er forenelige med [Det Europæiske Fællesskabs] konkurrenceregler, idet udpegningen af tv-radiospredningsforetagender, der er kvalificerede til at transmittere de nævnte begivenheder, er baseret på objektive kriterier, som tillader faktisk og potentiel konkurrence om erhvervelse af transmissionsrettighederne til sådanne begivenheder. Dertil kommer, at det nævnte antal begivenheder ikke er uforholdsmæssig stort, således at der skabes konkurrenceforvridning på downstream-markedet for gratis kanaler og betalingskanaler.
- (21) Det Forenede Kongeriges foranstaltningers proportionalitet styrkes yderligere ved, at en række af de nævnte begivenheder kun forudsætter passende sekundær transmission.

[...]

- (24) Det fremgår af [Retten dom i sagen] Infront WM AG mod Kommissionen, at erklæringen om, at foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552/EØF, er forenelige med fællesskabsretten, udgør en afgørelse, som Kommissionen derfor skal vedtage. Det er følgelig nødvendigt at erklære i denne afgørelse, at de af Det Forenede Kongerige meddelte foranstaltninger er forenelige med fællesskabsretten. Foranstaltningerne, der er beskrevet i bilaget til denne afgørelse, offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med artikel 3a, stk. 2, i direktiv 89/552/EØF.
- (25) Af retssikkerhedshensyn finder denne afgørelse anvendelse fra datoen for første offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* af de af Det Forenede Kongerige meddelte foranstaltninger.«

Sagen for Retten og den appellerede dom

- 8 Til støtte for sin påstand om delvis annullation af den anfægtede afgørelse har UEFA fremsat otte anbringender for Retten. Retten forkastede ved den appellerede dom samtlige disse anbringender og frifandt Kommissionen i det hele. Retten forkastede ligeledes en anmodning om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse indgivet af UEFA, som tilsigtede, at Retten anmodede Kommissionen om at fremlægge en række dokumenter.

Om appellen

- 9 UEFA har i det væsentlige påberåbt sig syv anbringender i forbindelse med appellen. Det første anbringende vedrører retlige fejl og urigtige skøn vedrørende kravet om klarhed og gennemsækelighed. Det andet anbringende vedrører retlige fejl og urigtige skøn vedrørende klassificeringen af

EM-slutrunden som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse i Det Forenede Kongerige. Det tredje anbringende vedrører retlige fejl ved anvendelsen af traktatens bestemmelser om de offentlige virksomheder og øvrige virksomheder, som medlemsstaterne har tildelt særlige eller eksklusive rettigheder. Det fjerde anbringende vedrører retlige fejl ved anvendelsen af traktatens konkurrencebestemmelser. Det femte anbringende vedrører retlige fejl ved anvendelsen af traktatens bestemmelser om den frie udveksling af tjenesteydelser og proportionalitetsprincippet. Det sjette anbringende vedrører retlige fejl ved gennemførelsen af ejendomsretten. Det syvende anbringende vedrører retlige fejl vedrørende den anfægtede afgørelses begrundelse.

Indledende bemærkninger

- 10 Det bemærkes for det første, at EU-lovgiver ved artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552 har bemyndiget medlemsstaterne til at udpege visse begivenheder som begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse i den pågældende medlemsstat (herefter »begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse«) og herved udtrykkeligt inden for rammerne af det skøn, den er tillagt ved traktaten, har tilladt hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser, etableringsfriheden, den frie konkurrence og ejendomsretten, der er en uundgåelig konsekvens af denne udpegelse. Som det fremgår af 18. betragtning til direktiv 97/36, har lovgiver således fundet, at sådanne hindringer er begrundet i hensynet til at beskytte retten til information og sikre borgerne bred adgang til tv-dækning af de nævnte begivenheder.
- 11 Retten til at forfølge et sådant formål er desuden allerede blevet anerkendt af Domstolen, der anførte, at markedsføring på eksklusivt grundlag af begivenheder af stor interesse for offentligheden kan i betragtelig grad begrænse offentlighedens adgang til oplysninger vedrørende disse begivenheder. I et demokratisk pluralistisk samfund har retten til information imidlertid en særlig betydning, der fremgår endnu tydeligere i tilfælde af sådanne begivenheder (jf. dom af 22.1.2013, sag C-283/11, Sky Österreich, præmis 51 og 52).
- 12 Det skal for det andet præciseres, at i overensstemmelse med artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552 tilkommer fastsættelsen af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse alene de medlemsstater, der i denne forbindelse har en betydelig skønsmargen.
- 13 I stedet for at harmonisere listen over sådanne begivenheder er direktiv 89/552 således baseret på en forudsætning om, at der i EU socialt og kulturelt er stor forskel på, hvad der har betydning for offentligheden. Dette direktivs artikel 3a, stk. 1, fastsætter følgelig, at hver medlemsstat udarbejder en liste over begivenheder, »som den anser for at være af væsentlig« samfundsmæssig interesse. 18. betragtning til direktiv 97/36 fremhæver ligeledes medlemsstaternes skønsmargen, idet den anfører, at det er af »afgørende betydning«, at de er i stand til at træffe foranstaltninger til at beskytte retten til information og sikre borgerne bred adgang til tv-dækning af begivenheder af væsentlig interesse.
- 14 Betydningen af den nævnte skønsmargen følger desuden af den omstændighed, at direktiv 89/552 og 97/36 ikke angiver rammerne for udøvelsen af dette skøn ved et præcist regelsæt. De eneste kriterier, som direktiverne således fastsætter for, at den pågældende medlemsstat kan udpege en begivenhed som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, er nævnt i 21. betragtning til direktiv 97/36, hvorefter det skal dreje sig om en begivenhed i særklasse, som er af interesse for offentligheden i Den Europæiske Union eller i en bestemt medlemsstat eller i en vigtig del af en bestemt medlemsstat, og som tilrettelægges forud af en organisator, der juridisk har ret til at sælge de rettigheder, der er knyttet til begivenheden.
- 15 Henset til disse relativt upræcise kriterier tilkommer det hver medlemsstat at give dem en konkret karakter og vurdere offentlighedens interesse i de pågældende begivenheder i forhold til de sociale og kulturelle særegenheder i dens samfund.

- 16 Det skal for det tredje bemærkes, at i henhold til artikel 3a, stk. 2, i direktiv 89/552 har Kommissionen beføjelse til at kontrollere lovligheden af de nationale foranstaltninger, som udpeger begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, der giver Kommissionen mulighed for at afvise de foranstaltninger, der er uforenelige med EU-retten.
- 17 I forbindelse med denne undersøgelse er Kommissionen navnlig forpligtet til at undersøge, om følgende betingelser er opfyldte:
- Den pågældende begivenhed er blevet opført på listen i artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552 efter en klar og gennemskelig procedure og i tilstrækkelig god tid til at sikre efterlevelse i praksis.
 - En sådan begivenhed kan med rette anses for en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse.
 - Udpegelsen af den pågældende begivenhed som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse er forenelig med de almindelige principper i EU-retten, såsom proportionalitetsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling, med de grundlæggende rettigheder, med principperne om fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfrihed og med reglerne om fri konkurrence.
- 18 I betragtning heraf er en sådan kontrolbeføjelse begrænset, navnlig for så vidt angår undersøgelsen af anden og tredje betingelse, der er nævnt i foregående præmis.
- 19 Det følger således for det første af betydningen af medlemsstaternes skøn, der er nævnt i denne doms præmis 12, at Kommissionens kontrolbeføjelse er begrænset til en undersøgelse af de åbenbart urigtige skøn, som medlemsstaterne har anlagt ved udpegelsen af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse. Navnlig skal Kommissionen således med henblik på at kontrollere, om den pågældende medlemsstat har anlagt et sådan urigtigt skøn, efterprøve, om denne omhyggeligt og upartisk har undersøgt alle relevante forhold i den pågældende sag, som støtter de konklusioner, der drages (jf. analogt dom af 21.11.1991, sag C-269/90, Technische Universität München, Sml. I, s. 5469, præmis 14, og af 22.12.2010, sag C-77/09, Gowan Comércio Internacional e Serviços, Sml. I, s. 13533, præmis 56 og 57).
- 20 Hvad for det andet nærmere angår den tredje betingelse, der er nævnt i denne doms præmis 17, kan der ikke ses bort fra, at den gyldige udpegelse af en begivenhed som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse uundgåeligt skaber hindringer for den frie udveksling af tjenesteydelser, etableringsfriheden, den frie konkurrence og ejendomsretten, der er blevet taget i betragtning af EU-lovgiver, og som denne har anset – som nævnt i denne doms præmis 10 – for at være begrundet i et tvingende alment hensyn til at beskytte retten til information og sikre borgerne bred adgang til tv-dækning af de nævnte begivenheder.
- 21 Med henblik på at sikre den effektive virkning af artikel 3a i direktiv 89/552 må det således konstateres, at hvis en begivenhed er gyldigt udpeget af den pågældende medlemsstat som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, er Kommissionen kun forpligtet til at undersøge de virkninger af denne udpegelse for den frie udveksling af tjenesteydelser, etableringsfriheden, den frie konkurrence og ejendomsretten, som rækker ud over de virkninger, der er uundgåeligt forbundet med denne begivenheds optagelse på den liste, der er nævnt i artikel 3a, stk. 1.

Det første anbringende om retlige fejl og urigtige skøn vedrørende kravet om klarhed og gennemskuelighed

Parternes argumenter

- 22 Det første anbringende vedrører den appellerede doms præmis 94, hvori Retten fastslog, at det krav om klarhed og gennemskuelighed, der er fastsat i artikel 3a i direktiv 89/552, hverken har til formål eller som virkning at forpligte den kompetente nationale myndighed til at angive grundene til, at den ikke har fulgt de udtalelser eller bemærkninger, som er blevet fremsat for den under høringsproceduren. UEFA har anført, at en medlemsstat ikke i overensstemmelse med dette krav uden nogen forklaring kan afvise den samlede rådgivning fra en række uafhængige parter, herunder det rådgivende udvalg som UEFA selv har oprettet for at kunne blive rådgivet ved udarbejdelsen af den liste, som omhandlet i artikel 3a, stk. 1, samt konkurrencemyndighedens rådgivning, der er afgivet vedrørende et meget vigtigt spørgsmål.
- 23 Det Forenede Kongerige og Kommissionen har bestridt rigtigheden af det første anbringende.

Domstolens bemærkninger

- 24 Det fremgår af denne doms præmis 12, at den nationale myndighed, der har beføjelse til at udpege en begivenhed som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, har en betydelig skønsmargen. Det følger heraf, at denne myndighed ikke er forpligtet til at følge udtalelserne fra de rådgivende organer, som den har konsulteret forud for afgørelsen.
- 25 Hvad angår begrundelsen for, at den nævnte myndighed ikke har fulgt sådanne udtalelser, må det medgives, at i lighed med hvad der kræves af ophavsmændene til EU-retsakter (jf. dom af 10.7.2008, sag C-413/06 P, Bertelsmann og Sony Corporation of America mod Impala, Sml. I, s. 4951, præmis 166), skal denne myndighed anføre årsagerne til, at en begivenhed er blevet udpeget som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, dels således at de berørte personer kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, for at de kan gøre deres rettigheder gældende, dels således at Kommissionen og de kompetente retter kan udøve deres prøvelsesret.
- 26 I modsætning til hvad UEFA har gjort gældende, er det imidlertid ikke nødvendigt for at opfylde et sådan formål, at den nævnte myndighed angiver de særlige årsager til, at den ikke har fulgt udtalelser, der er afgivet af de rådgivende organer, selv om den ikke er forpligtet til at følge dem. Det er i denne forbindelse uden betydning, at disse udtalelser hidrører fra en række rådgivende organer, der har samme holdning.
- 27 Under disse omstændigheder må det første anbringende forkastes som ubegrundet.

Det andet anbringende vedrørende retlige fejl og urigtige skøn vedrørende klassificeringen af EM-slutrunden som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse

- 28 Hvad angår klassificeringen af EM-slutrunden som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse fastslog Retten følgende i den appellerede doms præmis 103:

»Der [er] intet, som med føje giver grundlag for at slutte, at det principielt kun er særligt betydningsfulde kampe og kampe, hvori der deltager et landshold fra Det Forenede Kongerige, der kan klassificeres således i relation til samfundet i denne medlemsstat og følgelig medtages på en sådan liste. EM-slutrunden er nemlig en turnering, der med rimelighed kan betragtes som én samlet begivenhed snarere end som en række enkeltstående begivenheder, der kan inddeles i særligt betydningsfulde kampe, mindre betydningsfulde kampe og kampe, hvori det pågældende landshold

deltager. Det er i denne forbindelse velkendt, at resultaterne af de mindre betydningsfulde kampe inden for EM-slutrunden bestemmer holdenes videre skæbne i turneringen, hvorfor deres deltagelse i særligt betydningsfulde kampe eller kampe, hvori det pågældende landshold deltager, kan være afhængige af dem. De mindre betydningsfulde kampe bestemmer således, hvem det pågældende landsholds modstandere skal være i de følgende etaper af turneringen. Resultaterne af de mindre betydningsfulde kampe kan endog være afgørende for, om det nævnte landshold går videre til følgende etape i turneringen eller ej.«

29 Retten fastslog følgende i den appellerede doms præmis 120:

»[...] henvisningen til EM-slutrunden i 18. betragtning til direktiv 97/36 [indebærer], at Kommissionen ikke kan anse opførelsen af kampe i denne turnering på en liste over begivenheder for at være i strid med fællesskabsretten med den begrundelse, at den pågældende medlemsstat ikke har meddelt den de specifikke grunde til, at kampene er af væsentlig samfundsmæssig interesse. Kommissionens eventuelle fastslåelse af, at det er foreneligt med fællesskabsretten at opføre hele EM-slutrunden på en liste over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse [...], fordi denne turnering på grund af sin karakter med føje kan betragtes som én samlet begivenhed, kan imidlertid anfægtes på grundlag af specifikke omstændigheder, der viser, at mindre betydningsfulde kampe ikke har så stor samfundsmæssig interesse i den pågældende stat.«

Parternes argumenter

- 30 UEFA har kritiseret Retten for at have forkastet dens argumentation om, at Kommissionen ikke kunne konkludere, at Det Forenede Kongerige retmæssigt havde betragtet hele EM-slutrunden som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse. Ifølge UEFA kunne denne medlemsstat kun udpege særligt betydningsfulde kampe, såsom finalen, semifinalerne og de kampe, hvori denne medlemsstats landshold deltager, som en sådan begivenhed. Der kunne således ikke opføres mindre betydningsfulde kampe på den liste over sådanne begivenheder, som Det Forenede Kongerige har udarbejdet, dvs. alle andre kampe i denne EM-slutrunde.
- 31 UEFA har i denne forbindelse med det andet anbringendes første led anført, at Retten med urette fastslog, at den omstændighed, at EU-lovgiver blot har henvist til Europamesterskaberne i fodbold i 18. betragtning til direktiv 97/36, havde til følge, at Kommissionen ikke behøvede at kræve en særlig begrundelse af medlemsstaterne for deres beslutning om at opføre hele turneringen på listen over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse. En sådan vurdering har fejlagtigt til formål at fritage Kommissionen fra dens forpligtelse til at undersøge, om den pågældende begivenhed reelt er en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse. Denne betragtning indeholder kun en vejledende liste over de typer af begivenheder, der kan have en sådan interesse, således at den ikke udgør en formodning om, at de begivenheder, den nævner, er af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- 32 Med dette anbringendes andet led har UEFA kritiseret Retten for at have baseret flere af sine konklusioner på undersøgelsen af omstændigheder, som Kommissionen ikke selv havde taget i betragtning.
- 33 Med dette anbringendes tredje led har UEFA gjort gældende, at Retten foretog denne undersøgelse på grundlag af omstændigheder, som er bedømt åbenlyst forkert.
- 34 Det er Kommissionens opfattelse, at det andet anbringende delvis skal afvises, for så vidt som det drager Rettens vurdering af de faktiske omstændigheder i tvivl. Dette anbringende savner desuden ethvert grundlag, og denne konklusion deles af Det Forenede Kongerige.

Domstolens bemærkninger

- 35 Hvad angår det andet anbringendes første led bemærkes indledningsvis, at Retten fastslog i den appellerede doms præmis 103, at EM-slutrunden er en turnering, der med rimelighed kan betragtes som én samlet begivenhed snarere end som en række enkeltstående begivenheder, der kan inddeles i særligt betydningsfulde kampe, mindre betydningsfulde kampe og kampe, hvori det pågældende landshold deltager. Som det fremgår af den appellerede doms præmis 5, forstod Retten desuden begrebet »Europamesterskaberne i fodbold«, hvortil 18. betragtning til direktiv 97/36 henviser, således, at det udelukkende omfatter slutrunden i denne turnering.
- 36 Hverken den nævnte betragtning eller nogen andre forhold i direktiv 85/552 eller direktiv 97/36 indeholder imidlertid nogle holdepunkter, der kan påvise, at udtrykket »Europamesterskaberne i fodbold« udelukkende omfatter EM-slutrunden i denne turnering. Dette udtryk skal således ligeledes principielt dække de indledende runder af denne turnering, dvs. samtlige kvalifikationskampe. Det er imidlertid ubestridt, at kvalifikationskampene forud for EM-slutrunden generelt ikke kan skabe en interesse hos offentligheden i en medlemsstat, der kan sammenlignes med den interesse, som offentligheden viser i forbindelse med EM-slutrunden. Det er således kun visse særlige kvalifikationskampe, navnlig de kampe, hvori landsholdet fra den pågældende medlemsstat deltager, eller de kampe, hvori de andre hold fra den kvalifikationsgruppe, som dette landshold tilhører, deltager, der kan skabe en sådan interesse.
- 37 Det kan heller ikke med rimelighed bestrides, at interessen for de særligt betydningsfulde kampe i almindelighed er større end den interesse, der generelt tillægges de kampe, der går forud for EM-slutrunden, dvs. kvalifikationskampene i grupperne. Det kan derfor i princippet ikke gøres gældende, at den interesse, som sidstnævnte kategori af kampe tillægges, svarer til interessen for den første kategori af kampe, og at samtlige kvalifikationskampe i grupperne derfor uden forskel kan betragtes som en del af én samlet begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse ligesom de særligt betydningsfulde kampe. Udpegelsen af hver kamp som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse kan således variere fra medlemsstat til medlemsstat.
- 38 Det følger af ovenstående betragtninger, at EU-lovgiver ikke har haft til hensigt at angive, at »Europamesterskaberne i fodbold« som omhandlet i 18. betragtning til direktiv 97/36 alene er begrænset til slutrunden, eller at de udgør én enkelt og udelelig begivenhed. Europamesterskaberne i fodbold skal derimod betragtes som en begivenhed, der principielt kan opdeles i forskellige kampe eller etaper, der ikke nødvendigvis alle kan klassificeres som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- 39 Det bør imidlertid præciseres, at Rettens fejlagtige læsning af 18. betragtning til direktiv 97/36 og særligt af begrebet Europamesterskaberne i fodbold ikke har haft betydning for den foreliggende sag.
- 40 Hvad indledningsvis angår udelukkelsen af kvalifikationskampene fra definitionen af Europamesterskaberne i fodbold er det tilstrækkeligt at bemærke, at Det Forenede Kongerige ikke har opført disse kampe på listen over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, og at den anfægtede afgørelse dermed ikke vedrører sådanne kampe.
- 41 Det må dernæst konstateres, at Retten undersøgte i den appellerede doms præmis 128-139 på grundlag af de oplysninger, som UEFA har fremlagt, og på grundlag af offentlighedens konkrete opfattelse i Det Forenede Kongerige, om alle kampene i EM-slutrunden reelt kunne skabe en interesse hos offentligheden, der var tilstrækkelig til at være en del af en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse. Retten konkluderede, at dette var tilfældet, og havde grundlag for at konstatere, at alle de relevante kampe i EM-slutrunden imidlertid kunne betragtes som én samlet begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse i Det Forenede Kongerige. Rettens vurdering var derfor faktisk forenelig med det, der fremgår af denne doms præmis 38.

- 42 Det fremgår endelig af de betragtninger, der er anført i denne doms præmis 107-114, at den fejlagtige læsning af 18. betragtning til direktiv 97/36 ikke har haft betydning for Rettens konklusion om, at den anfægtede afgørelses begrundelse opfylder betingelserne i artikel 253 EF.
- 43 På denne baggrund konstaterede Retten – i fortsættelse af den argumentation, der er anført i denne doms præmis 35 – i den appellerede doms præmis 120, at ingen medlemsstat er forpligtet til at meddele Kommissionen de særlige årsager til, at hele EM-slutrunden udpeges som én samlet begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse i den pågældende medlemsstat.
- 44 Da hele EM-slutrunden ikke retmæssigt kan opføres på listen over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, uanset den interesse, som kampene skaber i den pågældende medlemsstat, er sidstnævnte imidlertid ikke fritaget fra sin forpligtelse til at meddele Kommissionen de årsager, der gør det muligt at antage, at i den specifikke sammenhæng i samfundet i denne medlemsstat udgør EM-slutrunden én samlet begivenhed, der skal betragtes i hele dens udstrækning som en begivenhed af væsentlig interesse for hele det nævnte samfund snarere end som en række enkeltstående begivenheder, der kan inddeles i kampe af forskellige interessenniveauer.
- 45 Retten begik dermed en retlig fejl i den appellerede doms præmis 120, da den fastslog, at Kommissionen ikke kunne anse opførelsen af kampe i EM-slutrunden for at være i strid med EU-retten med den begrundelse, at den pågældende medlemsstat ikke har meddelt den de specifikke grunde til, at kampene er begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- 46 Under disse omstændigheder skal det undersøges, om den appellerede dom skal ophæves på grundlag af denne fejl.
- 47 Det fremgår i denne forbindelse af Domstolens praksis, at en retlig fejl i en dom afsagt af Retten ikke fører til ophævelse af den appellerede dom, hvis det fremgår, at dommens konklusion støttes på andre præmisser (jf. i denne retning dom af 2.4.1998, sag C-367/95 P, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, Sml. I, s. 1719, præmis 47, og af 29.3.2011, sag C-352/09 P, ThyssenKrupp Nirosta mod Kommissionen, Sml. I, s. 2359, præmis 136).
- 48 Det bemærkes for det første i den foreliggende sag, at for at gøre det muligt for Kommissionen at udøve sin kontrolbeføjelse kan den begrundelse, der har foranlediget en medlemsstat til at udpege en begivenhed som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, fremgå indirekte, forudsat at denne begrundelse er relevant. Det kan således bl.a. ikke kræves, at medlemsstaten i selve underretningen om de pågældende foranstaltninger anfører detaljerede oplysninger og tal vedrørende hvert forhold eller del af den begivenhed, som er meddelt til Kommissionen.
- 49 Det præciseres i denne forbindelse, at såfremt Kommissionen på grundlag af de oplysninger, som står til dens rådighed, nærer tvivl med hensyn til udpegelsen af begivenhed som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, påhviler det den at anmode den medlemsstat, der har foretaget udpegelsen, om præciseringer (jf. analogt dom af 29.3.2012, sag C-505/09 P, Kommissionen mod Estland, præmis 67).
- 50 Det følger i den foreliggende sag bl.a. af meddelelsen om de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet, hvorom Kommissionen er blevet underrettet den 5. maj 2000, og som er knyttet som bilag til den anfægtede afgørelse, at denne medlemsstat har udpeget hele EM-slutrunden som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse med den begrundelse, at denne gruppe af kampe, herunder de mindre betydningsfulde kampe, var af særlig almen interesse på nationalt plan og udgjorde en særlig interesse også for andre personer end dem, der sædvanligvis følger med i fodbold, at begivenheden uden tvivl ville tiltrække mange tv-seere, og at denne gruppe af kampe tidligere var blevet transmitteret direkte som gratis tjenester.

- 51 Sådanne angivelser, som Det Forenede Kongerige har meddelt i overensstemmelse med kravene i artikel 3a, stk. 2, i direktiv 89/552, gav Kommissionen mulighed for at udøve sin kontrolbeføjelse og i det foreliggende tilfælde, hvor den fandt det nødvendigt eller hensigtsmæssigt, at anmode denne medlemsstat om yderligere præciseringer eller fremlæge andre oplysninger end dem, som fremgår af sidstnævntes underretning.
- 52 Der er for det andet intet, der antyder, at Kommissionen ikke udøvede en sådan kontrol, der er af begrænset omfang, og at den ikke i lyset af de begrundelser, der er anført i denne doms præmis 50, undersøgte, om ministeren har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at udpege alle de kampe, der er en del af EM-slutrunden, som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- 53 Det fremgår i denne forbindelse indledningsvis af sjette betragtning til den anfægtede afgørelse, at Kommissionen reelt undersøgte, om hele EM-slutrunden, herunder de mindre betydningsfulde kampe, var af særlig almen interesse i Det Forenede Kongerige, dvs. om kampene i denne turnering var meget populære i offentligheden og ikke kun blandt de seere, der sædvanligvis følger med i fodboldkampe i fjernsynet. Det følger ligeledes af 18. betragtning til denne afgørelse, at Kommissionen tog hensyn til, at den nævnte turnering i hele dens udstrækning, herunder således de mindre betydningsfulde kampe, traditionelt havde været udsendt på gratis fjernsyn og havde tiltrukket et stort antal seere.
- 54 Det fremgår dernæst af sagen, at Kommissionen som bilag til svarskriftet for Retten fremlagde adskillige dokumenter om tal, som den har baseret sig på med henblik på at undersøge lovligheden af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har meddelt, herunder dem, som hidrørte fra denne medlemsstat, og som foretog en sontring mellem de særligt betydningsfulde kampe, de mindre betydningsfulde kampe og de kampe, hvori landsholdet deltager. UEFA har imidlertid ikke bestridt, at disse dokumenter dannede grundlaget for den anfægtede afgørelse, og UEFA har endog anerkendt, at Kommissionen havde taget hensyn til sådanne statistiske oplysninger (jf. denne doms præmis 58).
- 55 UEFA kan endelig ikke med rette gøre gældende, at den påståede mangelfulde kontrol, som Kommissionen udøvede, skyldes den omstændighed, at de nævnte dokumenter om tal vedrører perioden før 2000, og at Kommissionen ikke tog hensyn til oplysningerne vedrørende perioden 2000-2007, selv om den burde have baseret den anfægtede afgørelse på de oplysninger, der var til rådighed på tidspunktet for vedtagelsen af denne afgørelse, dvs. den 16. oktober 2007.
- 56 Det bemærkes i denne forbindelse, at den anfægtede afgørelse er blevet vedtaget for at erstatte den beslutning, som var indeholdt i skrivelsen af 28. juli 2000, som generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Uddannelse og Kultur havde fremsendt til Det Forenede Kongerige, og som blev annulleret ved dommen i sagen *Infront WM mod Kommissionen* med den begrundelse, at den ikke var blevet vedtaget af kommissærkollegiet. For at sikre retssikkerheden tillagde Kommissionen således den anfægtede afgørelse tilbagevirkende kraft ved at undersøge de samme nationale foranstaltninger, dvs. dem, som Det Forenede Kongerige har meddelt den 5. maj 2000, og ved at fastslå, at denne afgørelse fandt anvendelse fra den 18. november 2000, dvs. fra offentliggørelsen af disse foranstaltninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.
- 57 Det fremgår imidlertid af retspraksis, at Kommissionen kunne tillægge den anfægtede afgørelse en sådan tilbagevirkende kraft (jf. dom af 13.11.1990, sag C-331/88, *Fedesa m.fl.*, Sml. I, s. 4023, præmis 45-47), og denne tilbagevirkende kraft er i øvrigt ikke blevet bestridt af UEFA.
- 58 Kommissionen var under disse omstændigheder forpligtet til at udføre sin undersøgelse i forhold til den eksisterende situation i 2000. I lyset af UEFA's manglende bestridelse er det ikke i denne forbindelse nødvendigt at undersøge, om det tilkom Kommissionen at tage hensyn til denne situation på tidspunktet for vedtagelsen af den afgørelse, der blev erstattet af den anfægtede afgørelse, eller på tidspunktet for offentliggørelsen af de meddelte nationale foranstaltninger. Det påhvilede således Kommissionen at undersøge, om alle de kampe, der var en del af EM-slutrunden, på dette tidspunkt kunne betragtes som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse. Det fremgår imidlertid af

sagen, at UEFA ikke fremlagde nogen beviser for Retten, der kunne have givet den mulighed for at fastslå, at Kommissionen ikke havde vedtaget den anfægtede afgørelse på grundlag af de oplysninger, der var til rådighed i 2000. Retten antog derimod, at Kommissionen baserede sig på eksisterende statistiske oplysninger på tidspunktet for vedtagelsen af den afgørelse, som var indeholdt i skrivelsen af 28. juli 2000.

- 59 Det var for det tredje muligt for UEFA at godtgøre for Retten, at Kommissionen på grundlag af disse oplysninger burde have fastslået, at Det Forenede Kongerige havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at udpege alle de kampe, der var en del af EM-slutrunden, som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- 60 I denne henseende fremlagde UEFA imidlertid oplysninger for Retten bl.a. vedrørende seertal for EM-slutrunden i 1996 og EM-slutrunden i 2000 og anførte, at disse oplysninger godtgjorde, at de mindre betydningsfulde kampe ikke var af særlig almen interesse i Det Forenede Kongerige hos de seere, der ikke jævnlige fulgte med i fodbold.
- 61 Retten undersøgte disse oplysninger i den appellerede doms præmis 131 og 132, men den bekræftede ikke den vurdering, som UEFA har foreslået.
- 62 Retten fastslog i den appellerede doms præmis 139 under hensyntagen til de øvrige oplysninger, som UEFA har fremlagt, vedrørende perioden efter 2000 (samme doms præmis 128-130, 135 og 136), at denne ikke havde godtgjort, at konstateringerne i 6. og 18. betragtning til den anfægtede afgørelse, som er nævnt i denne doms præmis 53, er behæftede med fejl, eller at Kommissionen følgelig burde have fastslået, at Det Forenede Kongerige havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved at udpege alle de kampe, der var en del af EM-slutrunden, som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- 63 Det fremgår af det ovenstående, at den retlige fejl, som Retten har begået, ikke fører til ophævelse af den appellerede dom, da det fremgår, at dommens konklusion støttes på andre præmisser. Det andet anbringendes første led skal følgelig forkastes som irrelevant.
- 64 Med dette anbringendes andet led har UEFA kritiseret Retten for i forbindelse med dens vurdering i denne doms præmis 60-62 at have baseret flere af sine vurderinger på oplysninger, som Kommissionen ikke selv har taget i betragtning.
- 65 Det bemærkes i denne henseende, at i forbindelse med legalitetskontrollen i henhold til artikel 263 TEUF må Retten ikke erstatte den begrundelse, der angives af den myndighed, som udsteder den anfægtede retsakt, med sin egen, og må ikke udfylde et hul i denne retsakts begrundelse med sin egen begrundelse, således at dens undersøgelse ikke er knyttet til nogen vurdering i sidstnævnte (jf. i denne retning dom af 24.1.2013, sag C-73/11 P, Frucona Košice mod Kommissionen, præmis 87-90 og den deri nævnte retspraksis).
- 66 I det foreliggende tilfælde er den undersøgelse, som Retten har foretaget i den appellerede doms præmis 126-139, imidlertid knyttet til vurderingerne i 6. og 18. betragtning til den anfægtede afgørelse og bekræfter blot konstateringerne i disse betragtninger.
- 67 Med det nævnte anbringendes tredje led har UEFA gjort gældende, at Retten foretog den undersøgelse, der er nævnt i denne doms præmis 60-62, på grundlag af oplysninger, som den vurderede åbenlyst fejlagtigt.
- 68 Formålet med det nævnte led er i realiteten, at Domstolen sætter sin egen vurdering af de faktiske omstændigheder i stedet for Rettens, uden at UEFA påberåber sig en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder eller beviserne for Retten. Dette led skal således afvises i overensstemmelse med

Domstolens faste praksis (jf. dom af 18.5.2006, sag C-397/03 P, Archer Daniels Midland og Archer Daniels Midland Ingredients mod Kommissionen, Sml. I, s. 4429, præmis 85, samt dommen i sagen ThyssenKrupp Nirosta mod Kommissionen, præmis 180).

69 Henset til det foregående må det andet anbringende forkastes i sin helhed.

Det tredje anbringende vedrørende retlige fejl begået af Retten ved anvendelsen af traktatens bestemmelser om de offentlige virksomheder og øvrige virksomheder, som medlemsstaterne har tildelt særlige eller eksklusive rettigheder

Parternes argumenter

70 Med det tredje anbringendes første led har UEFA anført, at Retten har begået en fejl ved at se bort fra det forudgående spørgsmål, om artikel 86, stk. 1, EF er relevant i den foreliggende sag. Selv om Retten navnlig konkluderede, at de af Det Forenede Kongerige vedtagne foranstaltninger ikke svarede til indrømmelse af særlige eller eksklusive rettigheder, løser dette ikke spørgsmålet, da de pågældende virksomheder, bl.a. BBC og Channel 4, er offentlige virksomheder som omhandlet i denne bestemmelse.

71 Med dette anbringendes andet led har UEFA anført, at Rettens undersøgelse indeholder en urigtig fortolkning af begrebet »særlige rettigheder« i artikel 86, stk. 1, EF, hvilket indebærer, at Retten med urette fastslog, at de af Det Forenede Kongerige vedtagne foranstaltninger ikke svarede til indrømmelsen af særlige rettigheder til tv-spredningsforetagender, der udnytter gratis fjernsyn. Retten foretog bl.a. en formel og teoretisk undersøgelse af spørgsmålet, om denne medlemsstats lovgivning tildelte særlige rettigheder til sådanne tv-spredningsforetagender. Retten så bort fra den økonomiske realitet, eftersom denne lovgivning i praksis giver de tv-spredningsforetagender, der udnytter gratis fjernsyn, mulighed for at erhverve eksklusive rettigheder til at transmittere EM-slutrunden i Det Forenede Kongerige, selv om de tv-spredningsforetagender, som driver betalingskanaler, ikke i praksis kunne erhverve sådanne rettigheder.

72 Med dette anbringendes tredje led har UEFA gjort gældende, at Retten burde have fastslået, at der forelå særlige rettigheder hos de tv-spredningsforetagender, der udnytter gratis fjernsyn, med den begrundelse, at Det Forenede Kongerige klart har tildelt dem »retlige privilegier«. Såfremt en operatør, som driver en betalingskanal, køber rettighederne til at transmittere en kamp i EM-slutrunden i Det Forenede Kongerige af UEFA, har denne således ikke ret til at udøve denne rettighed, medmindre den pågældende rettighed ligeledes er blevet tilbudt tv-spredningsforetagender, som driver betalingskanaler, på rimelige vilkår. Denne operatør er tværtimod på ingen måde forpligtet til at tilbyde disse rettigheder til andre operatører, som driver betalingskanaler.

73 Det er Kommissionens opfattelse, at det tredje anbringende skal afvises, for så vidt som UEFA har gjort flere argumenter gældende, som den ikke har fremført i stævningen for Retten. Dette anbringende savner desuden grundlag, og denne konklusion deles af Det Forenede Kongerige.

Domstolens bemærkninger

74 Hvad angår det tredje anbringendes første led bemærkes for det første, at i modsætning til det, som UEFA har hævdet, har Retten ikke »set bort fra« det forudgående spørgsmål, om artikel 86, stk. 1, EF fandt anvendelse i det foreliggende tilfælde. Retten undersøgte dette spørgsmål i den appellerede doms præmis 165-171, og den fastslog, at denne bestemmelse ikke var relevant og således ikke fandt anvendelse.

- 75 For det andet må det fastslås, at UEFA ikke har fremført nogen anbringender for Retten om, at artikel 86, stk. 1, EF fandt anvendelse med den begrundelse, at visse tv-spredningsforetagender, der udnytter gratis fjernsyn, var offentlige virksomheder som omhandlet i artikel 86, stk. 1, EF.
- 76 Dette argument skal således afvises i overensstemmelse med Domstolens faste praksis (jf. dom af 19.7.2012, forenede sager C-628/10 P og C-14/11 P, Alliance One International og Standard Commercial Tobacco mod Kommissionen og Kommissionen mod Alliance One International m.fl., præmis 111 og den deri nævnte retspraksis).
- 77 Hvad angår det nævnte anbringendes andet led er det ubestridt, at ordlyden af artikel 98 og 101 i loven af 1996 om radio- og tv-spredning, som ændret ved bekendtgørelse af 2000 om tv-spredning, ikke sonderer mellem forskellige kategorier af tv-spredningsforetagender og navnlig ikke tillægger de tv-spredningsforetagender, der udnytter gratis fjernsyn, en beskyttelse, der nægtes de tv-spredningsforetagender, som driver betalingskanaler, idet alle disse tv-spredningsforetagender bl.a. frit kan erhverve de ikke-eksklusive rettigheder til videretransmission af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse og videretransmittere begivenhederne på en ikke-eksklusiv måde.
- 78 Det kan ganske vist ikke udelukkes, at i praksis er det i sidste instans kun visse tv-spredningsforetagender, der udnytter gratis fjernsyn, såsom BBC og ITV, der videretransmitterer alle kampene i EM-slutrunden i Det Forenede Kongerige efter at have indhentet tilladelse fra Office of Communications, fordi de tv-spredningsforetagender, som driver betalingskanaler, kun er interesseret i eksklusiv videretransmission og derfor ikke afgiver bud på de pågældende rettigheder.
- 79 Som Retten i det væsentlige har fastslået i den appellerede doms præmis 171, skyldes en sådan virkning imidlertid handelsstrategien for de tv-spredningsforetagender, som driver betalingskanaler, der har valgt en virksomhedsmodel med særlig vægt på eksklusivitet, således at de er mindre villige til at acceptere en ikke-eksklusiv videretransmission af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse end de tv-spredningsforetagender, der udnytter gratis fjernsyn. Denne virkning skyldes således hovedsageligt den første kategori af tv-spredningsforetagenders frie, kommercielle valg og kan derfor ikke tilskrives Det Forenede Kongeriges lovgivning.
- 80 Hvad angår det nævnte anbringendes tredje led bemærkes, at UEFA ikke for Retten har fremsat et anbringende om, at de tv-spredningsforetagender, der udnytter gratis fjernsyn, nyder et privilegium, fordi de tv-spredningsforetagender, som driver betalingskanaler, er forpligtet til at tilbyde dem rettighederne til videretransmission af samtlige kampe i EM-slutrunden. I overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 76, skal et sådan argument således forkastes.
- 81 Henset til det foregående må det tredje anbringende forkastes, da det delvis er ubegrundet, delvis ikke kan antages til realitetsbehandling.

Det fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af traktatens konkurrencebestemmelser

Parternes argumenter

- 82 UEFA har gjort gældende, at da artikel 86, stk. 1, EF klart finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, har Retten begået en retlig fejl ved ikke at undersøge, om de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet, medfører, at BBC og ITV sættes i en situation, som de ikke selv ville have kunnet nå uden at tilsidesætte konkurrenceretten, eller som gav dem mulighed for lettere at overtræde konkurrenceretten.
- 83 Ifølge Kommissionen er det fjerde anbringende irrelevant.

Domstolens bemærkninger

- 84 UEFA har kritiseret Retten for at have tilsidesat flere af traktatens artikler vedrørende konkurrence, idet den har anerkendt, at anvendelsen af disse artikler i den foreliggende sammenhæng forudsætter, at artikel 86, stk. 1, EF finder anvendelse.
- 85 Retten konstaterede imidlertid i den appellerede doms præmis 165-171, at artikel 86, stk. 1, EF ikke fandt anvendelse. Da UEFA ikke har formået at rejse tvivl om denne konklusion inden for rammerne af denne appel, er det fjerde anbringende irrelevant og skal derfor forkastes.

Det femte anbringende vedrørende retlige fejl begået af Retten ved anvendelsen af traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser og proportionalitetsprincippet

Parternes argumenter

- 86 Med det femte anbringendes første led har UEFA gjort gældende, at Retten foretog en urigtig gengivelse af UEFA's anbringende vedrørende fri udveksling af tjenesteydelser, idet UEFA anførte for Retten, for det første, at de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet, udgjorde forskelsbehandling af de tv-spredningsforetagender, som er etableret i andre medlemsstater, og for det andet, at definitionen af »tv-radiospredningsforetagender« som omhandlet i Det Forenede Kongeriges lovgivning var for streng til at være afpasset efter lovgivningens mål. Retten burde imidlertid have fastslået, at sådanne foranstaltninger var uforholdsmæssige på grundlag af hver af disse to begrundelser.
- 87 UEFA har inden for rammerne af det femte anbringendes andet led gjort gældende, at Rettens undersøgelse var fejlagtig, idet Retten – blot fordi EM-slutrunden kan betragtes som én samlet begivenhed, og den i sin helhed er en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse – formodede, at målsætningen om at sikre adgang for en bred offentlighed til tv-transmission af denne begivenhed ikke kunne være nået korrekt ved en mindre indgribende restriktion end den, der følger af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet, såsom en liste, der kun omfatter visse udvalgte EM-slutrundekampe.
- 88 Med det femte anbringendes tredje led har UEFA gjort gældende, at selv hvis det antages, at EM-slutrunden kan betragtes som én samlet begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse i Det Forenede Kongerige, skulle Kommissionen have foretaget en grundig undersøgelse af de nævnte foranstaltningers forenelighed med traktatens bestemmelser om fri udveksling af tjenesteydelser og konkurrencebestemmelserne.
- 89 Ifølge Det Forenede Kongerige og Kommissionen savner dette anbringende ethvert grundlag.

Domstolens bemærkninger

- 90 Med det femte anbringendes første led har UEFA reelt kritiseret Retten for at have tilsidesat begrundelsespligten, da den ikke har behandlet de argumenter, som er fremført for den, og som vedrører påstanden om, at de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet, er udtryk for forskelsbehandling og en for snæver definition af begrebet tv-radiospredningsforetagender.
- 91 Det fremgår i denne forbindelse af Domstolens faste praksis, at Retten ikke er forpligtet til i sin fremstilling udtømmende og et for et at behandle alle de argumenter, der er fremført af parterne i sagen. Rettens begrundelse kan følgelig fremgå indirekte, forudsat at de berørte parter kan få kendskab til begrundelsen for, at Retten ikke har godtaget deres argumenter, og at Domstolen kan råde over de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udøve sin prøvelsesret. Det påhviler

navnlig ikke Retten at behandle de argumenter, som er gjort gældende af en part, og som mangler klarhed og præcision, for så vidt som de ikke er omfattet af nogen anden særlig udvikling og ikke er ledsaget af en særlig argumentation, der støtter dem (jf. i denne retning dom af 9.9.2008, forenede sager C-120/06 P og C-121/06 P, FIAMM m.fl. mod Rådet og Kommissionen, Sml. I, s. 6513, præmis 91 og 96, samt af 5.7.2011, sag C-263/09, Edwin mod KHIM, Sml. I, s. 5853, præmis 64).

- 92 Hvad angår argumentet om, at Det Forenede Kongeriges lovgivning har karakter af forskelsbehandling, bemærkes, at Retten i den appellerede doms præmis 148 og 149 for det første anerkendte, at denne lovgivning udgjorde en restriktion for den frie udveksling af tjenesteydelser, fordi det i realiteten er mere sandsynligt, at det er et tv-spredningsforetagende, der udnytter gratis fjernsyn, som »efter al sandsynlighed er etableret i denne medlemsstat«, der viderretransmitterer alle kampene i EM-slutrunden praktisk taget eksklusivt, og ikke en konkurrent etableret i en anden medlemsstat. Retten præciserede for det andet, at en sådan restriktion kunne være begrundet, eftersom den havde til formål at beskytte retten til information og sikre borgerne bred adgang til tv-dækning af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse, nationale eller ikke-nationale.
- 93 Retten har med denne udtalelse givet en tilstrækkelig begrundelse, om end implicit, der giver UEFA mulighed for at få kendskab til grundlaget for, at Retten ikke gav UEFA medhold i dens argumenter, og således at Domstolen kan udøve sin prøvelsesret.
- 94 Hvad angår argumentet om den påståede snævre definition af begrebet tv-radiospredningsforetagender bemærkes, at det kun er angivet under et punkt i stævningen, der i alt indeholder 176 punkter. Dette argument var desuden kun baseret på påstanden om, at denne definition er langt mere snæver end den, som de andre medlemsstater har vedtaget, og at den i praksis begrænser antallet af foretagender, der har mulighed for at opfylde de foreskrevne betingelser, til blot tre. Endelig har UEFA i sin replik blot uddybet det nævnte argument i to kortfattede sætninger.
- 95 Da det nævnte anbringende ikke havde været genstand for nogen særlig uddybelse i de processkrifter, der er fremlagt for Retten, havde denne følgelig ikke pligt til at tage stilling hertil.
- 96 Hvad angår femte anbringendes andet led bemærkes indledningsvis, at det er baseret på en fejlagtig forståelse af den appellerede doms præmis 152. Retten baserede sig således ikke i denne præmis på en formodning om, at målsætningen om at sikre adgang for en bred offentlighed til tv-transmission af én samlet begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse ikke kunne være nået korrekt ved en mindre indgribende restriktion. Retten forkastede UEFA's anbringende med den begrundelse, at det var baseret på en fejlagtig forudsætning, da det vedrørte den omstændighed, at de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet, var uforholdsmæssige, for så vidt som de mindre betydningsfulde kampe i EM-slutrunden ikke var af væsentlig interesse. Retten var imidlertid berettiget til at fastslå, som den gjorde i den appellerede doms præmis 123-141, at hele EM-slutrunden, herunder således også de mindre betydningsfulde kampe, kunne anses for at være af væsentlig samfundsmæssig interesse i Det Forenede Kongerige.
- 97 Hvad endelig angår dette anbringendes tredje led fremgår det af denne doms præmis 19, at det påhviler Kommissionen at foretage en begrænset undersøgelse, der er afgrænset til en undersøgelse af de åbenbart urigtige skøn, som medlemsstaterne har anlagt ved udarbejdelsen af de nationale lister over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse.
- 98 Henset til det foregående må hele det femte anbringende forkastes som ubegrundet.

Det sjette anbringende vedrørende retlige fejl begået af Retten ved anvendelsen af ejendomsretten

Parternes argumenter

- 99 Ifølge UEFA har Retten begået en retlig fejl ved for det første at antage, at den blotte omstændighed, at EM-slutrunden kan betragtes som én samlet begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, er tilstrækkeligt til, at indgrebet i UEFA's ejendomsret vedrørende hver enkelt kamp i denne turnering nødvendigvis er forholdsmæssigt. Endvidere har Retten begået en endnu mere grundlæggende fejl ved at undlade at vurdere omfanget af de restriktioner, der var pålagt UEFA's ejendomsret, hvilket havde forhindret den i at foretage en passende vurdering af, om de ulemper, der var forårsaget af de foranstaltninger, som Det Forenede Kongerige har truffet, var uforholdsmæssige i forhold til de forfulgte mål.
- 100 Det Forenede Kongerige og Kommissionen har bestridt, at dette anbringende er velbegrundet.

Domstolens bemærkninger

- 101 I henhold til artikel 17, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder har enhver ret til at besidde lovligt erhvervet ejendom, at anvende den, at træffe dispositioner hermed og at lade den gå i arv. Anvendelsen af ejendommen kan imidlertid reguleres ved lov i det omfang, det er nødvendigt af hensyn til almenvellet.
- 102 Det fremgår i denne forbindelse for det første af det i denne doms præmis 10, 20 og 21 anførte, at indgrebet i UEFA's ejendomsret allerede følger af artikel 3a i direktiv 85/522, og at dette indgreb principielt kan begrundes i et hensyn til at beskytte retten til information og sikre borgerne bred adgang til tv-dækning af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse. Da alle kampene i EM-slutrunden for det andet gyldigt er blevet udpeget af Det Forenede Kongerige som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, var Kommissionen kun forpligtet til at undersøge de virkninger af denne udpegelse for ejendomsretten, som gik ud over de virkninger, der er uundgåeligt forbundet med denne begivenheds optagelse på listen over begivenheder udpeget af disse myndigheder.
- 103 UEFA's eneste påstande angående sådanne virkninger vedrørte imidlertid den omstændighed, at de potentielle købere under auktionen af rettighederne til tv-transmission, dvs. BBC og ITV, dannede en alliance og fremsatte et fælles bud. Det fremgår af stævningen, der blev indgivet til Retten, at et sådan argument imidlertid ikke er blevet fremført for Retten. Henset til den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 76, kan UEFA således ikke fremsætte argumentet inden for rammerne af denne appel.
- 104 Under disse omstændigheder skal det sjette anbringende forkastes.

Det syvende anbringende vedrørende retlige fejl med hensyn til begrundelsen for den anfægtede afgørelses begrundelse

Parternes argumenter

- 105 UEFA har anført, at Retten har begået en retlig fejl ved ikke at have krævet af Kommissionen, at den overholdt den påkrævede begrundelsesstandard på grundlag af hver enkelt af de seks materielle anbringender, der er fremført i appelskriftet. Den anfægtede afgørelse burde have været annulleret, indledningsvis fordi den ikke indeholder tilstrækkelig begrundelse med hensyn til kvalifikationen af EM-slutrunden som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse. Denne afgørelses begrundelse er dernæst også mangelfuld for så vidt angår hindringen for den frie udveksling af

tjenesteydelser, den frie konkurrence og UEFA's ejendomsret. Retten burde endelig ikke have baseret sig på UEFA's påståede privilegerede situation som indehaver af rettighederne med henblik på at fastlægge, om Kommissionens begrundelse var tilstrækkelig.

106 Ifølge Det Forenede Kongerige og Kommissionen savner det syvende anbringende ethvert grundlag.

Domstolens bemærkninger

107 Det følger af Domstolens faste retspraksis, at den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 253 EF, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige forhold, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter nævnte artikel 253, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (dommen i sagen Bertelsmann og Sony Corporation of America mod Impala, præmis 166 og den deri nævnte retspraksis).

108 Det følger i øvrigt ligeledes af retspraksis, at når en beslutning er vedtaget i en sammenhæng, som er velkendt for de berørte parter, kan den begrundes kortfattet (jf. i denne retning dom af 26.6.2012, sag C-335/09 P, Polen mod Kommissionen, præmis 152 og den deri nævnte retspraksis).

109 Hvad angår de afgørelser, der træffes i henhold til artikel 3a, stk. 2, i direktiv 89/552, bemærkes for det første, at Kommissionen ved at træffe disse ikke udøver en selvstændig beføjelse til at træffe beslutning, men en kontrolbeføjelse, der desuden er afgrænset til en undersøgelse af de åbenbart urigtige skøn, som medlemsstaterne har anlagt ved udpegningen af begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse (jf. denne doms præmis 12 og 19). De nævnte afgørelser skal således læses i lyset af de anmeldte nationale foranstaltninger.

110 Det bemærkes for det andet, at sådanne afgørelser – ud over den medlemsstat, der underretter Kommissionen derom – bl.a. vedrører de tv-spredningsforetagender, der udnytter tv-kanaler i denne medlemsstat, og indehaverne af de eksklusive rettigheder til videretransmission af de pågældende begivenheder. Det kan ikke benægtes, at disse vigtigste berørte personer imidlertid har et indgående kendskab til den sammenhæng, hvori disse afgørelser træffes, eftersom de – i det mindste ved forhandlinger af priserne for disse rettigheder – formodes at kende alle de oplysninger, der mærkbart påvirker deres værdi og navnlig den interesse, som den pågældende begivenhed har for offentligheden i den pågældende medlemsstat.

111 Under disse omstændigheder kan en afgørelse, som Kommissionen har truffet i henhold til artikel 3 a, stk. 2, i direktiv 89/552, begrundes kortfattet. Kommissionen har navnlig muligheden for blot at angive en kortfattet begrundelse for, at den har betragtet en begivenhed som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse. Det fremgår desuden af det i denne doms præmis 20 og 21 anførte, at begrundelsen for de af Det Forenede Kongerige vedtagne foranstaltningers forenelighed med bestemmelserne om den frie udveksling af tjenesteydelser, den frie konkurrence og ejendomsretten kan fremgå indirekte. Nærmere bestemt gælder, at når virkninger for den frie udveksling af tjenesteydelser, den frie konkurrence og ejendomsretten ikke rækker ud over de virkninger, der er uundgåeligt forbundet med den pågældende begivenheds optagelse på listen, der er nævnt i artikel 3a, stk. 1, i direktiv 89/552, er det principielt ikke nødvendigt at specifikt begrunde en sådan konklusion.

- 112 Det bemærkes i det foreliggende tilfælde, at der i 5., 6. og 18. betragtning til den anfægtede afgørelse redegøres for grundene til, at Kommissionen fandt, at alle de kampe, der var en del af EM-slutrunden, kunne betragtes som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse. 6. betragtning angiver således bl.a., at denne begivenhed er af særlig almen interesse i Det Forenede Kongerige, idet den er særdeles populær i den brede befolkning og ikke kun blandt de seere, der sædvanligvis følger med i sportsbegivenheder. Denne konstatering præciseres desuden i 18. betragtning, hvorefter den nævnte begivenhed traditionelt er blevet udsendt på gratis fjernsyn og som sådan har tiltrukket et stort antal seere.
- 113 På baggrund af det ovenstående har Retten ikke begået nogen retlig fejl, da den antog, at den anfægtede afgørelse indeholdt de nødvendige oplysninger, der gjorde det muligt dels for UEFA at få kendskab til begrundelsen for, at Kommissionen havde konkluderet, at alle de kampe, der var en del af EM-slutrunden, kunne betragtes som en begivenhed af væsentlig samfundsmæssig interesse, dels for Retten at udøve sin ret til at prøve, om der er grundlag for denne konklusion.
- 114 Hvad angår de andre forhold i den anfægtede afgørelse begrundelse er der intet i den foreliggende sag, der tyder på, at virkningerne for den frie udveksling af tjenesteydelser og den frie konkurrence rækker ud over de virkninger, der er uundgåeligt forbundet med EM-slutrundens optagelse på listen over begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse. Hvad angår det påståede indgreb i ejendomsretten, der rækker ud over, hvad der følger af denne optagelse, bemærkes, at UEFA ikke har fremført et sådan argument for Domstolen.
- 115 Henset til det foregående må hele det syvende anbringende forkastes som ubegrundet.
- 116 Da ingen af UEFA's syv anbringender til støtte for appellen kan tages til følge, bør appellen forkastes i det hele, da den delvis ikke kan antages til realitetsbehandling, delvis er ubegrundet.

Sagens omkostninger

- 117 I henhold til procesreglementets artikel 184, stk. 2, træffer Domstolen afgørelse om sagens omkostninger, såfremt appellen forkastes. I medfør af samme reglements artikel 138, stk. 1, der i medfør af artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da UEFA har tabt sagen, bør det pålægges organet at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstande i den foreliggende sag.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

- 1) Appellen forkastes.**
- 2) Union des associations européennes de football (UEFA) betaler sagens omkostninger.**

Underskrifter